

Ja Ciebie kocham

Ja ciebie kocham! Ach te słowa
Tak dziwnie w moim sercu brzmią.
Miałażby wrócić wiosna nowa?
I zbudzić kwiaty, co w nim spią?
Miałbym w miłości cud uwierzyć,
jak Łazarz z grobu mego wstać?
Młodzięńczy, dawny kształt odświeżyć,
Z rąk twoich nowe życie brać?

Ja ciebie kocham! czyż być może?
Czy mnie nie zwodzi złudzeń moc?
Ach nie! bo jasną zorzę widzę
I pierzchającą widzę noc!
I wszystko we mnie inne, świeże,
Zwątpienia w sercu stopniał lód,
I znowu pragnę – kocham – wierzę –
Wierzę w miłości wieczny cud!

Ja ciebie kocham! Świat się zmienia,
Zakwita szczęściem od tych słów,
I tak jak w pierwszych dniach stworzenia
Przybiera ślubną szatę znów!
A dusza skrzydła znów dostaje,
Już jej nie ściga ziemski żal _
I w elizejskie leci gaje,
I tonie pośród światła fal!